

או על פי שיכולים להנחת תפילין במשך כל היום כולל מנוח החמה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המוחבר להנחת תפילין הוא בזמן תפילה שחרית, כמו גם ישראל שמנחים תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

אהבת את יי' אליהה, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והיו תדברים האלה, אשר אנחנו מצוין הימים, על לבך. ושותם לביך ורברת בם, בשתקך בביטחון ובכלכך בדרך ובשבך ובוקמך. וקשורתם לאות על לך, והיו לטשטפת בין עיניך. וכתחבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. והיה אם שמע תשמעו אל מצוני, אשר אנחנו מצוין אתם היום, לאhabה את יי' אלהיכם ולעבדו, בכל לבכם ובכל נפשם. ונתתי מטה ארצכם בעתו יורה ומלךו, ואספאת דגנך ותרישך וצתרך. וגנתתי עשך בשדר לבהמותך, ואכלתך ושכעתך. השמרו לכם פן יפתח לבבכם, וסרףם ועבדתם אליהם אחרים והשתחוויהם להם. וחורה אף יי' בכם ועציר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את בוליה, ואברכם מהרה מעל הארץ הפוכה אשר יי' נתן לכם. ושותם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם. וקשרם אתכם לאות על ידכם והיו לטשטפת בין עיניכם. ולפראתם אותם את גניכם לדבר בם, בשתקך בביטחון ובכלכך בדרך ובשבך ובוקמך. וכתחבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למן ריבו מיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי' לאבתיכם מתחת להם, כי מזוזים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לאמה. דבר אל בני ישראל ואמרתם אליהם ועשו להם ציצית על בגדי בגדיהם לזרתם, וגנתנו על ציצית הבגד, פטיל תכלת. והיה לכם לציצית, וראיתם אותו, וזכרתם את כל מצות יי', ועשיתם אותם, ולא תתרו אחריו לבכם ואחריו ענייכם אשר אתם זרים אחריהם. למן תופרו ועתשיתם את כל מצותי, והיותם קדושים לאלהיכם. אני יי' אלהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מאארץ מצרים להיוות לכם לאלהים, אני יי' אלהיכם (אני יי' אלהיכם) אמתה.

נון לומר קודם התפילה:

חריני מקבל עלי מצות עשה של אהבת לרעך בפה מצוה לתהפלל בתפילין את כל תפילה שחרית כולל שיעור תהילים כפי שמתחלק לימי החודש.

הרי רצון מלפניך, יי' אלהינו ואלקי אבותינו, שיבנה בית המקדש ב מהרה בימינו, ותן חלכנו בתורתך.
אך צדיקים יודו לשפט ישבו ישראל שרים את פניה.

סדר הנחת תפילין

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסח והמודה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה' הניצב עלי:
МОודה אני לפניה, מלך מי וקדים שהחותרת بي נשמי בcheinלה. רבבה אמונהה.
מצווה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

ציריך ליהר בה מادر ואסור לדבר ולהוציא דבר תורה מפני עד שיברך.
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוינו וצונו על דברי תורה:

והעקב נא יי' אלהינו את-דבורי תורה בפניה, ובפי כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו, וצאצאי כל-עמך בית ישואל, בלבנו יוציא שםך ולמדך תורה לשמה. ברוך אתה יי' המלך תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מפל העמים ונגן לנו את תורהך. ברוך אתה יי', נתן התורה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אחים ואל-בניו לאמר כה תברכו את-بني ישראל ואמרם:
יברך יהוה וישמך: יאר יהוה | פניו אליך ויחנך: ישא יהוה | פניו אליך ווישם לך שלום:
ושמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילין

הברכה הראשונה, באמירתה מכוונים הן על התפילין של ד' וון על התפילה של ראש (נאמותה לפני הדזק הרוץ על שיר הקיבור של היד השמאלית (איטר, הכתוב ביד שמאל מניה את התפילין על יד ימין) באופן שתהפלין נוטות לעבר הגור).

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוינו וצונו לחתימת תפילין:

הברכה השנייה נאמרת ורק אם דבר בין הנחת תפילין לצד של שר-ראש לפני הדזק הרוץ על הראש
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוינו וצונו על מצות תפילין:

קריאת שמע

שמע ישראל, יי' אלהינו, יי' אחד:
ברוך שם בבוד ממלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל ילד, בן או בת - גם קטני קטנים - וגם המבוגרים יהוה סידור (הפללה) פרטี้ משלו - לומר תפילה לחם, חוקש - חמשה חמיש תורה (או ספר אחר של תורה) משלו ללודו בו כל יום תורה, וכן להזכיר קופת-צקה משלו - שלתוכה נותן ذקרה (לבד משbeta וום טבו, מכוספו הפרטוי (שינוי לו מהו או שקיביל כספים ... שבחן יכולתו היה לקנות חמי נפשו, ולהשתמש בו לזרחי האנשים, ושיכתו על וה להחשח הארי ומלאה" (או בראשית הכתובות "לה"י") בצווף שם - ודברים אלו היו ברטחו ואחריוויהם זיניהם בהדרו, מקום בולט - את הקופה יש לבקש חדרו על ידי מספר וכדומה, ועל ידי זה החדר יכול יתפרק להדר ובית של ذקרה.